



# הצוהלת מירושלים

## הפכה



## העצובה כהוליבוד

**א**ם היית, לפני עשר שנים, ירושלמי מרי שאתה עוד זוכר את אילנה גור. מי שהכיר אותה פעם, אין סכנה ששכת אותה. שכן, היא ואחיה הגדול, דני, שהוא כיום רופא, היו מהטיפוסים המפורסמים ב"כירה". ביחוד אילנה. היא היתה מאותן דמויות

ריה עד כדי כך, שקם ונסע להולנד, התיגרש מאשתו, וחזר לכאן להתחתן עם אילנה. כשחזר, גילה שאיחר את הרכבת: אילנה התחתנה עם מיליונר אמריקאי.

### אגדה

#### במזרח הרחוק

**ה**יה לפני שמונה שנים. שמונה שנים אותן בילתה הירושלמית הצוהלת בהוליבוד. שמונה שנים ששינו אותה עד לבלי הכר — אם להסתמך על דבריה, ויותר מכך — על מעשי ידיה. שכן, באילנה גור של הוליבוד בולטים, במפתיע, הצער והבדידות — תכונות שלא ניתן להדביקן, אלא בדמיון הפרוע ביותר, לאילנה הירושלמית. אילנה גולדה למשפחה מרחקת לא פחות ממנה עצמה. אביה היה אנדרה, דמות ידועה בטבריה. כל ימיו היה צבע — עד שלפתע, בגיל קשיש למדי, התחיל לגלות עניין ב"בעיות חברואה ומיס, הפך למומחה בינלאומי בתחום זה, יצא לרחבי העולם ב"שליחות, כמומחה מטעם האו"ם, בילה שנים רבות במזרח הרחוק. הוא הפך שם לאגדה, היה ליועצם של צ'אן קיי-צ'יק ונשיא הפיליפינים. ואילו אילנה ואחיה, שאינם מתה

# מה נקרה לאילנה גור

עליהם בילדותם, גדלו במרומי הכרמל, עבדו רק מאוחר יותר לירושלים.

### השכן

#### ג'רי לואיס

**ל**א רק האב היה משהו מיוחד במינו. אמה של אילנה היתה רופאה וציירת, הסבתא היתה פסנתרנית, הסבא היה מייסדי בצלאל. אילנה עצמה, בין ששון ל"שימחה, סיימה בירושלים את לימודי ה"אמנות בבצלאל — בלי שאיש הבין מתי מצאה את הפנאי לכך. משום כך, כאשר נישאה לפני שמונה שנים ועקרה עם בעלה, טד לאונגרו, לרובע בלאייר המפואר בהוליבוד, לא הצליחה ה"צברית התוססת להסתגל לעולם המזרחי. בתחילה אמנם התפעלה מבריכת-השחייה ו"העוורות, מהמסיבות המפוארות ומהשכנים הנוצצים, כמו ברט לנקסטר, ג'רי לואיס

נדירות, ההופכות מייד למרכו החברה, בכל מקום שהן מופיעות. אקסטראאגאנטיב, מבריקה, שופעת חיים ורועשת, היתה ה"חמיכה הגדולה, באותם הימים, המבוקשת מספר 1 בין גברי הבירה — וזה כלל גם את כל קציני האו"ם, שמילאו אז את העיר.

### חסידי

#### אומות העולם

**ב**אנגלית רצוצה, אך שוטפת, כשאת החורים היא ממלאת בעברית או בתנ"ך עות ידיים, ניהלה אילנה רומנים עם מחזרית הרבים, חסידי, ולא-כליכך חסידי, כל אומות העולם. ביחוד זכור לטוב אחד הרומנים האחרונים שלה, עם משקף או"ם הולנדי בשם בוסמה, שאיתו התרצצה ברחבי הארץ ב"פולקסטואגן שלו. אותו בוסמה השתגע אחי

## השכנה של ברט לנקסטר

עדיין יפהפייה, אך ללא אותה חזונית-חיים תוססת ונהדרת של ימי-נעוריה בירושלים, נראית אילנה בתמונה זו, שצולמה בגן ביתה בשכונת "בלאיר" בהוליבוד, שם היא גרה עם בעלה, ליד שכנים כברט לנקסטר, אסתר ויליאמס וג'רי לואיס.

המוזיאון של לוס-אנג'לס. למראה העבודות והפסלים המפורזים בוהילה, התעוררה סקר רנותו. כשהמארכת סיפרה לו את האמת, לא האמין שאלו עבודות של חובבת. הצעד הבא היה מובן מעצמו: תערוכה, שנפתחה השבוע במוזיאון למדע ותעשייה של קליפורניה.

ואסתר ויליאמס — אך מאוחר יותר החל משהו מדגדג לה.

### צער, בדידות,

#### חוסר-ביטחון

בתערוכה מוצגים, אנשיה של אילנה, דמר יות עצובות המנסות לחבוק את בדידותן. מי הם אנשים אלה, היכן נולדו? האם ב"ישראל, שם בילתה את נעוריה, או בקליפורניה, שם היא חיה היום? בשום מקום — ובכל מקום, עונה אילנה, ותשובתה מגלה משהו על השינוי שגרמו לה שמונה השנים בהוליבוד. "אינך צריך לטייל בכל העולם, כדי לגלות צער, חוסר-ביטחון ובדידות."

**כ**ך, בכוכר בהיר אחד, יצאה אילנה אל מרכז העיר, חזרה הביתה עם מכונית מלאה חימר, התישבה בגינה והתחיל לה בעיסוק — אשר בו לא עסקה מעולם: פיסול. לפני ארבעה חודשים נערך בביתה נשף, לרגל סיום צילומי סרט שבעלה היה שותף בהפקתו. האורח הגורלי בנשף היה מנהל

- \*\*\* נשים אוהבות (סטודיו, אני גליה) — הבמאי קן ראסל תירגם לסרט מרהיב ביופיו את דעותיו של ד. ה. לורנס על משמעות החחיה האנושית.
- \*\*\* הקיץ שחקף (אסתר, ארצות-הברית) — סרט שעיקרו אחירה ותאור רגיש של יחסים בין בני-נוער מתבגרים. הבמאי — פרנק פרי (דוד וליזה).
- \*\*\* יומנה האינטימי של אישה נשואה (הוד, ארצות-הברית) — המון חי צים עפים לעבר חיי-המשפחה של זוג אמריקאי מצוי — בעל בלתי-אפשרי, ילדים ריעבנים ומאהב מתוסבך בעצמו. ביניהם — האשה המתלבטת. מצחיק — פרט לסוף המרות. הבמאי, פרנק פרי (כנ"ל).
- \*\*\* הבתולה והצעוני (גורדון, אני גליה) — חלק אחר מעולמו של ד. ה. לורנס (נשים אוהבות) על בתולה המגלה את המין בעולם של פורטיגניות בריטיות של תחילת המאה. מעניין אך לא מספק.

- \*\*\* ירושלים מעל לכל השד (אורנע, איטליה) — סרט בעיית-פוליטי על חסינותם של מייצי-גייהוק בחברה. את הסאטירה מגישים ה"במאי אליו פטרי והשחקן ג'אן מריה הלונג טה בעטיפה של סרט-מתח, המרתק גם בלי העמקת יתר.
- \*\*\* ילד פרא (רוג, צרפת) — פרני סוהא טריפו ביים ומשחק את הרופא שמצא ילד שגדל כנאב ביער. הילד ז'אן פייר קר-גול נוגע ללב במישחקו, והסרט כולו מעניין כמחקר מדעי ברגש אך בלי רגשנות.

- \*\*\* היפה המתבגרים (פאר, ארצות-הברית) — אליוס גולד כחייל משוחרר, הרוצה בכל מאודו להיות מורה, ונתקל בחוסר הבנה מצד המורים ומצד התלמידים, בעיצומם של מהומות הסטודנטים באמריקה.

- \*\*\* תרשימו (פריס, שוודיה) — ברנמן, בהמשך רעיוני של הבושה ושעת הזאבים, על האדם, אמונתו ואמונתו. תע-נוג לאלה המוכנים להתאמץ ולחשוב באולם הקולנוע.
- \*\*\* מאש (תל-אביב, ארצות-הברית) — קומדיה שחורה, המציגה את ה"מלחמה כבדחה האכזרית ביותר עלי אדמות. שבריה-העלילה מתרחשים בכיתת-חולים צבאי בשדה. אליוס גולד, דונלד סאתרלנד, כרופאים ציניים, מצויינים.
- ביותר שראה פעם (עם הנרי סונדה בתפ"קיד ראשי).
- אבל הוא לא התיאש מן הקולנוע. כאשר פנו אליו מהוליבוד בקשר לספרו החדש, מצוור על החווה וסיפרו לו שדאסטין הופמן יופיע בתפקיד ראשי וסם (חבורת הפראים) פקינפה יביים, הסכים למסור את זכויות ההסרטה.
- לפני ימים ספורים ראה ויליאמס את ה"תסריט, ומיד מסר את התרשמותיו לעיתון נים: "אינני כועס, אינני מרוגז, סתם נת-פסתי בגועל-נפש". והוא ממשיך: "זה היה פעם סיפור-מתח על תושבי כפר, ההופכים לעדר-רוצחים בנסיבות מסוימות. היה שם רוצח שנמלט, וילדה שבני הכפר חשדו כי גאנשה. לא מקורי ביותר, אבל זה כבר הוכיח את עצמו בעבר."
- ומה קרה מאז? "הילדה הפכה לגימפומנית בת 14, הפושע שנמלט הוא סוטה מיני ידוע, הגאנס בפירוש על-ידי הנימפומנית, והכפריים עצמם משתעשעים באסם בכל מיני מישחקי-מין הרומזים על סטיות, זיחגים